

Sygn. akt II KO 45/19

POSTANOWIENIE

Dnia 18 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Piotr Mirek

w sprawie **K. T. i D. M. K.**

oskarżonych z art. 231 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 czerwca 2019 r.

wniosku Sądu Rejonowego w B. o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu
równorzędnemu sądowi

na podstawie art. 37 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł
nie uwzględnić wniosku.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 6 marca 2019 r., sygn. akt II K [...] Sąd Rejonowy w B. wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie sprawy K. T. i D. M. K. do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu - z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Zaistnienia tej przesłanki wnioskujący sąd upatrywał w tym, że oskarżeni w sprawie wykonywali odpowiednio funkcje asesora komorniczego i komornika przy sądzie właściwym miejscowo.

Te okoliczności, jak i fakt utrzymywania przez oskarżonych relacji towarzyskich z sędziami, co już skutkowało wyłączeniem od orzekania w sprawie części sędziów Sądu Rejonowego w B. mogłyby, zdaniem Sądu wnioskującego, przynajmniej potencjalnie, wywołać w świadomości społecznej poczucie, że postępowanie jest prowadzone w sposób nieobiektywny.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Wniosek nie jest zasadny. Choć oskarżonymi w sprawie są komornik i asesor komorniczy, nad którymi nadzór sprawuje Sąd właściwy do rozpoznania sprawy, zaś sprawa związana jest z ich zawodową działalnością, nie jest to równoznaczne z wystąpieniem takiej okoliczności, która osłabiałaby zaufanie do bezstronności tego Sądu, uzasadniając przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu (por. postanowienie SN z dnia 19 marca 2008 r., sygn. akt IV KO 27/08, LEX nr 549304). Nie można w niniejszej sprawie uznać, że sytuacja uzasadniająca skorzystanie z dyspozycji art. 37 k.p.k. powstaje tylko z tego powodu, że oskarżonymi w procesie karnym są osoby znane sędziom sądu właściwego do rozpoznania sprawy wyłącznie z racji kontaktów o charakterze zawodowym. Sam fakt wykonywania przez oskarżonego zawodu komornika sądowego przy Sądzie miejscowo właściwym i związana z tym znajomość niektórych sędziów tego Sądu, nie stanowi jeszcze dostatecznej przesłanki do uznania, że może powstać wątpliwość, co do obiektywizmu i bezstronności orzekania przez Sąd występujący z wnioskiem o zastosowanie instytucji przewidzianej w art. 37 k.p.k. (por. postanowienie SN z dnia 26 lipca 2016 r., sygn. akt II KO 25/16, LEX nr 2076685). Odnosząc się do dalszej argumentacji przedstawionej w części motywacyjnej wystąpienia Sądu Rejonowego, zauważyć trzeba, że „niekomfortowość” orzekania w sprawie dla sędziów i udziału w postępowaniu dla oskarżonych nie stanowi wystarczającej przesłanki dla przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu.

To, że w realiach niniejszej sprawy ujawniły się okoliczności uzasadniające wyłączenie dwóch sędziów na ich żądanie nie oznacza konieczności stosowania przepisu art. 37 k.p.k. Ewentualne wystąpienie takich okoliczności jeszcze w stosunku do innego sędziego lub sędziów Sądu właściwego może powodować wyłączenie w trybie art. 41 k.p.k.

Z tych też względów, postanowiono jak wyżej.